Alsof het voorbij is

Er is een overeenkomst met het andere boek dat ik van Barnes las, maar dat ga ik niet uitleggen, want dan verklap ik iets. De manier van schrijven is wel hetzelfde. Heel wat mijmeringen en filosofische overwegingen. En ook hier een paar keer: "ik weet niet meer wie het ook weer heeft gezegd", gevolgd door het citaat. En ook hier een paar keer de uitvlucht dat hij niet meer heeft onthouden hoe het precies is gegaan. Dat scheelt weer tekst.

Tony leert op de middelbare school Adrian kennen, een heel pientere jongen. Na de middelbare school heeft Tony verkering met Veronica maar dat is moeilijk vol te houden. Het eindigt en later vraagt Adrian toestemming of hij verkering met Veronica mag hebben. De reactie van Tony is heel negatief over Veronica en natuurlijk krijgt Adrian toestemming, voor zover dat van toepassing is. Verder spreekt Tony een vloek uit over de aanstaande relatie van Veronica en Adrian en over het toekomstige nageslacht. Tony raadt Adrian aan eens te gaan praten met Veronica's moeder, omdat die Tony al eens heeft gewaarschuwd voor Veronica. Niet veel later komt het bericht dat Adrian zelfmoord heeft gepleegd.

Als Tony veel ouder is, krijgt hij bericht dat hij iets erft van Veronica's moeder: het dagboek van Adrian. Maar Veronica heeft het en weigert om het aan Tony te geven. Wel stuurt zij Tony zijn brief met banvloek.

Ik vind die mijmeringen en overwegingen juist wel mooi, maar als je daar niet van houdt, is dit geen boek voor jou. Ik vond het lekker om te lezen. Het eindigt verrassend.

Schrijver
Barnes, Julian
Jaar uitgebracht
2017
Jaar gelezen
2026
Genre
Fictie
Informatie
Op Boekenkrant, recensie